

Mesés segítség újonnan érkező Kispatagos családoknak a befogadáshoz

Karczevicz Dóra óvodapedagógus és a mesebeli Vadrózsa anyó segítik ötleteikkel, gondolataikkal az ovikezdest.

Vadrózsa anyó vagyok, a Nagykovácsit ölelő erdők és mezők bokrainak pásztora. Tavaszi sétáim során gyönyörködöm a nimfák táncában és költögetem a virágtündéreket, hogy a teremtés napszámosai fényruhájukkal bontogassák a szellőrózsák pasztellszín bimbóit.

Nyáron a perzselő nap csalogatja a pompás bokor ágaira a zöld terméseket. Ezek aztán őszre lángvörösbe fordulnak, mint a piros kaláris gyöngyszemei. Az első őszi fagyok után karomra veszem kosaramat és púposra szedem az értékes csipkebogyóval. A fényes, keményebb termésekből teának való, a puhábbakból lekvár és szörp lesz a hosszú téli estékre. De szeretem a pattogó tűz vidám nótája mellett kortyolgatni a nyárízű teát...

Na, de már megint csak fecserészek, itt az öreg fejemmel! Hiszen nem is erről akartam mesélni, hanem arról, hogy mit súgott nekem a csergeteg kispatak (vagy Kisptatak).

Hatalmas izgalommal mesélte, hogy az óvodába majdnem 100 új kisgyermek érkezik a koraőszi napsugarakkal. Ó, mennyire szereti a partján hancúrozó gyerekeket! Amikor kövekből gátat építenek és hatalmasra duzzasztják, olyan erősnek érzi magát. Amikor versenyt futnak vele a mezítelen gyereklábak, vagy csak megmártóztatják benne kezüket, lábukat, egészen megvidámodik. Ilyenkor előfordul, hogy nem tud uralkodni magán és zutty, az ebadta gyereke már nyakig ül a sikamlós aljú patakban!

Azt a rémületet, amit akkor élnek meg mindketten! A levegő bennszakad... az a sírás előtti pillanat. Végül megindulnak a könnyek, patakszerűen lefelé a maszatos arcokon. Pont, mint az óvodában eltöltött első napokban. Elszakadni a biztonságot nyújtó talajtól nem könnyű, sőt ijesztő is lehet. Minden megváltozik, a tér, a hangok, a szabályok, ízek és illatok. Főleg, ha nem tudjuk, hogy létezik egy láthatatlan fonál, mely szeretetből van sodorva és behálóz mindent. Összeköt minket a családukkal akkor is, amikor távol vagyunk egymástól, óvodában, iskolában, munkahelyen, más országokban, vagy akár a holdon. Amália a csomótündér kötözi és gombolyítja ezeket a fonalakat rendületlenül nap, nap után. És amit ő egyszer összeköt, azt a távolság, ember vagy óvoda szét nem választhatja.

Ahhoz, hogy megtanuld használni ezt a varázsfonalat és őszinte örömmel kezdhessétek az óvodát, a legfontosabb a bizalom. Bizalom elsősorban önmagad felé, hogy jól választottál csoportot, óvónőket, óvodát és hogy elég jó szülő vagy (Bruno Bettenheim szavaival élve). Aztán bizalom a gyermeked felé, hogy képes lesz ő is ráhangolódni a fonál rezdüléseire, tudja, hogy a kötődés nem gyengül akkor sem, ha épp távol vagytok és hogy jó kezekben hagyod őt. És végül, de nem utolsó sorban, bizalom az óvoda és az óvodapedagógusok irányába, hogy kellő türelemmel, szeretettel és határozottsággal képesek lesznek új szálakat gombolyítani felétek, hogy egyre könnyedebb lábakkal (szívekkel) indulhassatok az óvodába a befogadás hetei (bizony néha hónapjai) alatt.

Megosztom veletek több ezer éves tapasztalatomat, hogy mik azok a praktikák, melyek segítik ezt a bizalmat gyökeret vetni, hogy a szorongáson felül kerekedjen a kíváncsiság:

1. **Keressetek saját gyerekkorotokból képeket, videó felvételeket és nézegessétek együtt!** Közben fel lehet idézni a szép és kevésbé szép (hiszen ezek is hozzá tartoznak az igazsághoz) emlékeket és ebből biztos, hogy jó, kis beszélgetések kerekednek.

2. **Próbáljátok meg összegyűjteni a szülők, nagyszülők, testvérek, unokatestvérek óvodás jeleit és ezekből készítsétek memória játékot!**

3. **Készítsetek „ovis könyvet”,** melyet összeállíthattok az oviban készített fényképekből (csoportszoba, épület, udvar, öltöző, mosdó, játékok stb.) és nézegessétek, beszélgetsetek róla (kérhetitek az óvónők segítségét)!

4. **Sétáljatok sokat az óvoda felé és rajzoljatok egy "térképet"** az odavezető útról, melyet minden séta után képekkel, számára fontos, neki tetsző "tájékoztató pontokkal" egészíthettek ki! Meglátogathatjátok együtt a ti régi óvodátokat is.

5. **Ültessetek egy növényt,** melyet egész nyáron közösen gondoztok és az első napon beviszitek az óvodába! (persze akármi mást is lehet pl: egy üveg lekvár, szörp, aszalt gyümölcs, rajz, festmény, kő, csiga gyűjtemény stb. Minden jó, amit közösen készítenek a csoportnak „ajándékba”.)

7. **Készítsetek vagy vegyetek egy tarisznyát, kincses ládát** melyre, ha már tudjuk rátehetjük a gyerkőc óvodai jelét is. Belekerülhet minden, ami a nyár folyamán fontossá vált a számára csigaházától egy szép formájú kavicsra és egy térképig, képeslapig vagy fényképig minden és ezt már vihetjük is az első napokban az óvodába. Ez a gyerkőc számára is fontos, hiszen a saját "kincseivel" való tevékenykedés biztosságot biztosít és az óvónőnek is segítség, hiszen kiindulópontja lehet egy-egy beszélgetésnek, játéknak, mellyel elterelhetővé válik a figyelem az elválással kapcsolatos érzelmektől.

8. **Hagyjátok ott néha pár órára, esetleg egy éjszakára nagymamánál, barátnál, jó ismerősnél.** Ha közeleg az ovi, néha érdemes gyakorolni, hogy milyen az, ha anyu-apu eltűnik pár órára, hogy kicsit ez a szituáció is ismerősebb legyen és tudja, hogy ha el is mentek, vissza fogtok menni érte.

9. **Ha elmentek valahová, köszönjétek el Tőle és mondjátok meg, hogy mikor jöttök vissza.** Miért fontos ez az óvodába szoktatáshoz? Mert a gyerekekben kiépül egyfajta bizalom, hogy a szülei visszajönnek érte akkorra, amikor mondták, valóban az történik, amit előre ígérték. Ha ez a bizalom nem épül fel, akkor a gyerekekben megmaradhat az a félelem, hogy anyu vagy apu bármikor, bármennyi időre eltűnhet, ez pedig nagyban hátráltatni tudja az óvodai szokás folyamatát.

10. **Tudakoljátok meg, hogy hogyan zajlik egy nap az oviban és már jó előre igyekezzetek átállni az ovi ritmusára.** Az nagyon nem jó, ha az ovi előtti utolsó napon akarjátok 2 órával előbb lefektetni a gyereket, mint ahogy eddig megszokott volt, mert másnap korán kell kelni. Próbáljátok követni az étkezések, nappali alvás időszakát is, plusz az esti lefekvést is állítsátok be úgy, hogy megmaradjon a megszokott alvásmennyiség, de abban az időben ébredjen, mikor hétköznapiokon fog. Az is nagy segítség a piciknek, ha ezeket a dolgokat nem az ovival együtt kell drasztikusan átállítaniuk magukban, hanem fokozatosan szoknak hozzá.

Persze még mindezen ötletek mellett is előfordul, hogy az első napok élményekkel és kíváncsisággal telt vidámsága után nehezebb, fájdalmasabb elválások következnek, de mire az első őszi fagyok megcsípi a csipkebogyó termését, már biztosan rengeteg új szállal gazdagodik a szeretetfonal hálózatotok, mely puhán és biztonságosan körülfon és összeköt mindannyiunkat.